

**Protokół nr 45/2013
z posiedzenia Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa
Rady Miejskiej Wrocławia
z 20 maja 2013 r.**

BRM-ZKO.0012.12.5.2013

Posiedzenie Komisji prowadził przewodniczący Krzysztof Kilarski.
Na ogólną liczbę 5 radnych, nieobecny był radni Jerzy Michałak.
Lista osób spoza Komisji, które uczestniczyły w posiedzeniu, stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Porządek posiedzenia:

I. Zaopiniowanie projektów uchwał w sprawie:

1. zatwierdzenia „Założeń polityki społeczno – gospodarczej Wrocławia na rok budżetowy 2014” – **druk nr 1127/13;**
2. wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia – **druk nr 1134/13.**
3. zmiany uchwały nr XXXVI/810/12 RM Wrocławia w sprawie budżetu miasta na 2013 rok – **druk nr 1138/13.**
4. zmiany uchwały nr XXXVI/811/12 RM Wrocławia w sprawie przyjęcia wieloletniej prognozy finansowej miasta - **druk nr 1139/13.**

II. Rozpatrzenie wezwań i skarg:

1. wezwania spółki jawnej SYDO do usunięcia naruszenia interesu prawnego w związku z podjętą uchwałą nr XL/1263/09 z dnia 22 października 2009 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części zespołu urbanistycznego Kowale Komercyjne we Wrocławiu – **druk nr 1133/13,**
2. skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na uchwałę nr XXXV/770/12 z dnia 29 listopada 2012 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla południowo – wschodniej części zespołu urbanistycznego Park Szczytnicki we Wrocławiu – **druk nr 1126/13,**
3. rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Dolnośląskiego – **druk nr 1125/13;**
4. rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Dolnośląskiego – **druk nr 1124/13;**
5. skargi pana [redacted] na Komendanta Straży Miejskiej – **druk nr 1142/13;**
6. skargi pani [redacted] na Dyrektora Zarządu Zasobu Komunalnego – **druk nr 1143/13;**
7. skargi pani [redacted] na Dyrektora Liceum Ogólnokształcącego nr 1 – **druk nr 1141/13,**
8. skargi pana [redacted] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 1140/13;**
9. wniosku pana [redacted] – **druk nr 1144/13.**

III. Sprawy bieżące:

1. Odpowiedź Pana Wojciecha Kaczkowskiego, Dyrektora Wydziału Inżynierii Miejskiej dot. pisma Fundacji EBRA z dnia 12 marca 2013r. w sprawie programu opieki na zwierzętami bezdomnymi.
2. Odpowiedź Pana Konrada Gaja, Naczelnika Wydziału Eksploatacji i Utrzymania ZDiUM dot. pisma Rady Osiedla Huby z dnia 21 lutego 2013r. w sprawie poprawy bezpieczeństwa wokół żłobka nr 11 przy ul. Hubskiej 39.
3. Odpowiedź Pana Marka Czuryło, Dyrektora Wydziału Transportu dot. wniosku pani [REDAKTOWANO] w sprawie stosowania ulg na przejazdy komunikacją miejską na terenie Wrocławia dla osób przebywających na świadczeniach przedemerytalnych.
4. Pismo Pana [REDAKTOWANO] z dnia 19 kwietnia 2013r. dot. podjęcia interwencji w związku z postępowaniem MPK sp. z o.o. we Wrocławiu.
5. Pismo Przewodniczącego Rady Miejskiej, Pana Jacka Ossowskiego z dnia 13.05.2013 – BRM.ZPP.0006.1.118.2013.ES, zawierające m.in. opinię RIO do sprawozdania rocznego z wykonania budżetu Miasta Wrocławia za rok 2012.
6. Pismo Pana [REDAKTOWANO] przekazane Komisji 6 maja 2013r.

IV. Przyjęcie protokołu:

- nr 44/13 z dnia 15 kwietnia 2013r.

V. Wolne wnioski.

Ad. I.

Komisja zaopiniowała projekty uchwał w sprawie:

1. zatwierdzenia „Założeń polityki społeczno – gospodarczej Wrocławia na rok budżetowy 2014” – **druk nr 1127/13** - postanowiła w głosowaniu (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych) wnioskować o skierowanie projektu uchwały do II czytania;
2. wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia – **druk nr 1134/13** - postanowiła w głosowaniu (za – 0, przeciw – 2, wstrzymał się – 1 radny) **negatywnie** zaopiniować projekt uchwały;
3. zmiany uchwały nr XXXVI/810/12 RM Wrocławia w sprawie budżetu miasta na 2013 rok – **druk nr 1138/13** - postanowiła w głosowaniu (za – 2, przeciw – 0, wstrzymało się – 2 radnych) **pozytywnie** zaopiniować projekt uchwały;
4. zmiany uchwały nr XXXVI/811/12 RM Wrocławia w sprawie przyjęcia wieloletniej prognozy finansowej miasta - **druk nr 1139/13** postanowiła w głosowaniu (za – 2, przeciw – 0, wstrzymało się – 2 radnych) **pozytywnie** zaopiniować projekt uchwały.

Ad. II.

Kolejnym punktem było rozpatrzenie następujących skarg i wezwań:

1) wezwania spółki jawnej SYDO do usunięcia naruszenia interesu prawnego w związku z podjętą uchwałą nr XL/1263/09 z dnia 22 października 2009 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części zespołu urbanistycznego Kowale Komercyjne we Wrocławiu – **druk nr 1133/13**. Wzywający, w oparciu o art. 101 ustawy o samorządzie gminnym, wezwał Radę Miejską Wrocławia do usunięcia naruszenia prawa jakie nastąpiło w wyniku wejścia w życie uchwały Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 22 października 2009r. nr XL/1263/09 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części zespołu urbanistycznego Kowale Komercyjne we Wrocławiu. W wezwaniu wzywający spółka krytycznie ocenił rozwiązania przyjęte w planie. Powołując się na Konstytucję RP (art. 64 ust. 3) oraz przepisy Kodeksu cywilnego i ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zarzuciła naruszenie szeroko pojętego prawa własności (użytkowania wieczystego), wskutek ograniczenia lokalizacji określonego rodzaju inwestycji na nieruchomości pozostającej w użytkowaniu wieczystym (względnie stanowiącej jego własność) wzywającego. Wywiodła też, iż arbitralne ustalenie przebiegu drogi przez nieruchomości pozostające we władaniu wzywającej pozbawia spółkę możliwości niezakłóconego korzystania z nieruchomości na której zlokalizowane są budynki przeznaczone na prowadzenie działalności gospodarczej. Podkreślono przy tym wymiar społeczny przyjęcia takiego planu wyrażający się w zagrożeniu miejsc pracy osób zatrudnio-

nych w spółce. Przedmiotowe wezwanie zawiera kilka konkretnych zarzutów dotyczących poszczególnych postanowień uchwały Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 22 października 2009r. o nr XL/1263/09. Dotyczą one w szczególności lokalizacji przebiegu drogi (cel publiczny). W zakresie podniesionych zastrzeżeń dot. naruszenia granic prawa dysponowania nieruchomością, rozstrzygając wezwanie, Rada Miejska winna przyrzeć się im szczegółowo. Należy rozstrzygnąć, czy w istocie doszło do naruszenia prawa wzywającego poprzez ograniczenie możliwości korzystania z przedmiotowej nieruchomości. Warto w tym miejscu podkreślić, że nawet najszerze z praw, jakim jest prawo własności nie ma charakteru bezwzględne. Może doznawać ono szeregu ograniczeń wynikających z przepisów prawa. Z reguły są to przepisy rangi ustawowej. Jednak ustawodawca dopuścił wprowadzenie ograniczeń korzystania z prawa własności do nieruchomości mocą przepisów aktu prawa miejscowego, w tym przepisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W orzecznictwie oraz literaturze przedmiotu możliwość taką, określa się sformułowaniem władztwa planistycznego. Reasumując, rozpatrując wezwanie Rada winna przyrzeć się zarzutom w niej sformułowanym w kontekście ograniczeń prawa do dysponowania nieruchomością (prawo własności i użytkowania wieczystego). Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 2, przeciw – 0, wstrzymał się – 1 radny), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wezwania;

2) skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na uchwałę nr XXXV/770/12 z dnia 29 listopada 2012 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla południowo – wschodniej części zespołu urbanistycznego Park Szczytnicki we Wrocławiu – **druk nr 1126/13**. Spółka z o.o. I. Park, w oparciu o art. 101 ustawy o samorządzie gminnym, wezwała Radę Miejską Wrocławia do usunięcia naruszenia prawa jakie nastąpiło w wyniku wejścia w życie uchwały z dnia 29 listopada 2012r. o nr XXXV/770/12 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla południowo – wschodniej części zespołu urbanistycznego Park Szczytnicki we Wrocławiu w zakresie dotyczącym działek nr 1/3 AM-3 zlokalizowanych we Wrocławiu przy ul. Wróblewskiego 9. Rada Miejska Wrocławia nie uwzględniła wezwania. W skardze spółka ponowiła zarzuty stawiane w wezwaniu, sprowadzające się do krytycznej oceny rozwiązania przyjętego w planie miejscowym. W ocenie spółki lokalizacja inwestycji celu publicznego jakim jest niewątpliwie rozbudowa terenu zoo może być realizowana w innym miejscu miasta, jednak nikt takiej ewentualności nie brał pod uwagę, co jest ewidentnym błędem. Generalnie, uchwalając plan w 2012r., w ocenie skarżącej spółki Rada Miejska nie uwzględniła jej interesów, naruszając przy tym prawo użytkowania wieczystego, chronione zarówno przepisami Konstytucji jak i kodeksu cywilnego. W istocie skarga opiera się na zarzutach naruszenia prawa materialnego - a to art. 7, art. 21 art. 22 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP a ponadto art. 140 kc, poprzez bezprawne graniczenie prawa użytkowania wieczystego skarżącej i ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (art. 1 ust. 1, ust. 2 i ust. 7) poprzez nieuwzględnienie ład przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury, walorów ekonomicznych przestrzeni oraz prawa użytkowania wieczystego. Sformułowane w skardze ogólne zarzuty dotyczą wyłącznie zagadnień granic prawa własności (użytkowania wieczystego). Rozpatrując skargę, Rada Miejska winna przyrzeć się zarzutom. W szczególności rozstrzygnąć, czy w istocie doszło do naruszenia owego prawa skarżącej spółki. W rzeczywistości bowiem zarzut sprowadza się wyłącznie do ograniczenia prawa użytkowania wieczystego wobec nieruchomości. Tymczasem, co warto podkreślić, nawet najszerze z praw, jakim jest prawo własności nie ma charakteru bezwzględne. Może doznawać ono szeregu ograniczeń wynikających z przepisów prawa. Z reguły są to przepisy rangi ustawowej. Jednak ustawodawca dopuścił wprowadzenie ograniczeń korzystania z prawa własności do nieruchomości mocą przepisów aktu prawa miejscowego, w tym przepisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W orzecznictwie oraz literaturze przedmiotu możliwość taką, określa się sformułowaniem władztwa planistycznego. Uwzględniając powyższe, uznać należy, iż przyjęty przez Radę Miejską uchwałą wskazaną na wstępie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie doprowadził do naruszenia obowiązujących

przepisów prawa, a zarzuty skarżącej spółki są nieuzasadnione. Reasumując, rozpatrując skargę Rada winna przyrzeć się merytorycznym zarzutom w niej sformułowanym. W ocenie Komisji zarzuty nie znajdują podstaw prawnych a skarżąca spółka opiera się na błędnej interpretacji przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o oddalenie przedmiotowej skargi;

3) rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.155.36.2013.GD1 z dnia 23 kwietnia 2013 r. stwierdzającym nieważność § 3 we fragmencie „i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego” uchwały nr XL/959/13 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 21 marca 2013r. w sprawie opinii o zaliczeniu do kategorii dróg krajowych ulicy Milenijnej i mostu Milenijnego we Wrocławiu – **druk nr 1125/13**. Komisja po zapoznaniu się z treścią rozstrzygnięcia, postanowiła wnioskować o nie wnoszenie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na w/w rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego. Wyniki głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych);

4) rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.155.37.2013.GD1 z dnia 23 kwietnia 2013 r. stwierdzającym nieważność § 3 we fragmencie „i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego” uchwały nr XL/960/13 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 21 marca 2013r. w sprawie opinii o pozbawieniu kategorii drogi krajowej wskazanych ulic we Wrocławiu – **druk nr 1124/13**. Komisja po zapoznaniu się z treścią rozstrzygnięcia, postanowiła wnioskować o nie wnoszenie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na w/w rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego. Wyniki głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych);

5) skargi pana [REDAKTOWANO] na Komendanta Straży Miejskiej – **druk nr 1142/13**. Pismem z dnia 12 lutego 2013 r. pan [REDAKTOWANO] (dalej: „Skarżący”) złożył skargę na funkcjonariuszy Straży Miejskiej Wrocławia. W uzasadnieniu wskazał, iż 10 lutego 2012 r. zaparkował samochód osobowy na chodniku ul. [REDAKTOWANO] przy wjeździe do sądu. W tym samym czasie tuż obok, również na chodniku, został zaparkowany inny samochód osobowy. W obu pojazdach Straż Miejska zablokowała przednie koła. Po zawiadomieniu Straży Miejskiej, funkcjonariusze zdjęli blokady i wręczyli Skarżącemu mandat, natomiast drugi samochód odjechał, jak wyjaśnił Skarżący, odjechał bez podjęcia stosownych czynności egzekucyjnych ze strony funkcjonariuszy. W piśmie uzupełniającym Skarżący zwrócił się o wyjaśnienie jakie okoliczności zostały wzięte pod uwagę przy podejmowaniu decyzji przez funkcjonariuszy Straży Miejskiej o nałożeniu na niego mandatu karnego. W stosunku bowiem do kierującego drugim pojazdem poprzestano na zastosowaniu środka wychowawczego w postaci pouczenia. W odpowiedzi na skargę Komendant Straży Miejskiej Wrocławia wskazał, iż w przedmiotowej sprawie doszło do wystąpienia szczególnych okoliczności, które w pełni uzasadniały zastosowanie pouczenia wobec osoby kierującej pojazdem, która zaparkowała obok pojazdu Skarżącego. Otóż kierująca pojazdem jadącym ul. Komandorską w kierunku ul. Swobodnej skręciła w lewo do wjazdu na wysokości Sądu Apelacyjnego, po czym zjeżdżając w podwórko sądowe zauważyła szlaban uniemożliwiający dalszy wjazd. W związku z powyższym kierująca wycofała swój pojazd ustawiając go na chodniku, nie mając świadomości, że na tym chodniku obowiązuje znak zakazu. Zachowanie kierującej tym pojazdem odbiegało od zachowania Skarżącego, który wykazując brak znajomości przepisów ruchu drogowego, poddawał w wątpliwość fakt obowiązywania znaku zatrzymania, wyrażonego znakiem B-36, zarówno na jezdni jak i na chodniku. Komendant wskazał ponadto na zapisy art. 12 Ustawy o strażach gminnych oraz art. 33 Kodeksu wykroczeń, które umożliwiają stosowanie wobec sprawców wykroczeń różnorodnych środków oddziaływania oraz nakazują uwzględnianie okoliczności łagodzących i obciążających. Podkreślił także, że postępowanie mandatowe stanowi uproszczoną formę postępowania w sprawach o wykroczenia. Jeśli osoba obwiniona uważa, że funkcjonariusz Straży Miejskiej nie bierze pod uwagę wszystkich okoliczności związanych z oceną, to ma prawo do odmowy przyjęcia mandatu, co skutkuje skierowaniem sprawy do sądu. Niewątpliwym jest, iż organ ścigania w momencie stwierdzenia popełnienia wykroczenia

może zrezygnować z wymierzenia kary i poprzestać na zastosowaniu któregoś z środków wskazanych w art. 41 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz.U.2013.482 j.t., dalej „k.w.”), tj. m.in. pouczenia. Ustawodawca nie podaje żadnych przesłanek, jakie muszą zostać spełnione, aby możliwe było zastosowanie wobec sprawcy środków z art. 41 k.w. Stosując wykładnię celowościową i systemową tego przepisu, należy spojrzeć nań przez pryzmat art. 33 k.w (Kodeks wykroczeń. Komentarz. Wydanie II, Magdalena Budyn-Kulik, Komentarz do art. 41 Kodeksu wykroczeń). Pod uwagę zatem należy brać m.in. stopień winy, pobudki, sposób działania sprawcy, czy też jego zachowanie się po popełnieniu wykroczenia. Brak wystąpienia przesłanek do zastosowania środków oddziaływania wychowawczego powoduje, iż organ wymierza karę w granicach zagrożenia przewidzianego dla danego wykroczenia. Obowiązująca w polskim systemie prawa karnego zasada indywidualizacji kary wskazuje, że okoliczności wpływające na wymiar kary uwzględnia się tylko co do osoby, której dotyczą. Po pierwsze, dobór kary jest uzależniony od okoliczności podmiotowo-przedmiotowych związanych z popełnionym czynem oraz od cech osobistych sprawcy. Tak więc zasada indywidualizacji kary oznacza dostosowanie jej wymiaru do konkretnego przypadku, a więc do konkretnego czynu konkretnego sprawcy (Instytucja ułaskawienia w prawie polskim. Piotr Rogoziński Oficyna 2009, str. 397-410). W związku z powyższym, w Komisji, przedmiotowa skarga, oparta na zarzucie nierównego traktowania sprawców wykroczenia, w której odniesiono się jedynie do strony przedmiotowej popełnionych wykroczeń, a także biorąc pod uwagę stan faktyczny sprawy wynikający z notatek służbowych funkcjonariuszy Straży Miejskiej Wrocławia oraz wyjaśnień złożonych przez jej Komendanta, jest bezzasadna. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 2, przeciw – 0, wstrzymało się – 2 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

6) skargi pani [REDAKOWANE] na Dyrektora Zarządu Zasobu Komunalnego – druk nr 1143/13. Pismem z dnia 04 kwietnia 2013 r. [REDAKOWANE] (dalej: „Skarżąca”) złożyła skargę na bezczynność Dyrektora Zarządu Zasobu komunalnego we Wrocławiu Piotra Pasia (dalej: „Dyrektor ZZK”). Skarżąca podniosła zarzut, iż w dniu 08.10.2012r. złożyła wniosek o wydanie aktualnej mapki dzierżaw działki 128/47 (dzielnica Pilczyce), natomiast wbrew przepisom prawa, odpowiedź na rzeczoną mapkę nie została jej wydana „niezwłocznie”, tylko w przeciągu 30 dni przez podległą Dyrektorowi jednostkę. Ponadto, zdaniem Skarżącej nie otrzymała ona żadnej odpowiedzi na pismo z dnia 28 listopada 2012 r., w którym zgłosiła przewlekłość postępowania w sprawie wydania mapki dzierżaw, a także złożyła zapytania dotyczące tolerowania samowoli altanowo - ogródkowo – ogrodzeniowej oraz braku ich zaznaczenia na mapce dzierżaw ogródków od zaplecza ul. [REDAKOWANE]. Odpowiedzi na skargę udzielił Dyrektor ZZK pismem z dnia 26.04.2013 r. w którym poinformował, iż pismem z dnia 27.12.2012 r. udzielił odpowiedzi na pismo Skarżącej z dnia 28.11.2012 r. Dyrektor ZKK podniósł, iż nie było możliwe natychmiastowe wydanie dokumentu zawierającego lokalizację wszystkich dzierżawionych terenów w określonym obszarze miasta. Sporządzenie przedmiotowego załącznika wymagało analizy dokumentacji wszystkich zawartych na przedmiotowym terenie umów dzierżaw, a następnie ręcznego naniesienia informacji na kopię mapy zasadniczej. Dyrektor ZZK podkreślił, iż Zarząd Zasobu Komunalnego nie zażądał złożenia odpowiedniego wniosku w myśl przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 112 poz.1198 z późn. zm.),. W piśmie z dnia 27.12.2012 r. Dyrektor ZKK poinformował Skarżącą o fakcie podjęcia czynności zmierzających do zawarcia umów dzierżaw przydomowych ogródków, o których pisała Skarżąca. Zdaniem Komisji w zaistniałej sytuacji faktycznej nie miało miejsca przewlekłe, załatwianie spraw przez Dyrektora ZZK. Zgodnie Art. 244 § 1 w zw. z art. 237 § 1. ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu Postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz.1071, dalej „k.p.a.”) wniosek powinien być załatwiony bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w ciągu miesiąca. Zgodnie z doktryną określenie „bez zbędnej zwłoki” nie oznacza, że sprawa ma być załatwiona natychmiast, ale tak szybko, jak jest to możliwe. (P. Przybysz, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz., Warszawa 2012.). Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, iż wydanie mapki nie mogło nastąpić „od ręki”, jak żądała tego Skarżąca,

gdyż Zarząd Zasobu Komunalnego nie dysponował przedmiotową dokumentacją. Tym samym, sporządzenie jej wymagało przygotowania. Należy zauważyć, iż pierwszy wniosek skarżącej wpłynął 8.10.2012 r., a odpowiedź została wysłana w dniu 05.11.2012 r. Termin ustawowy do załatwienia sprawy (1 miesiąc) został więc zachowany. Na kolejne pismo z dnia 28.11.2012 r., w którym Skarżąca złożyła skargę na działalność Kierownika Działu Zasobu Dzierżaw oraz zadała pytania dotyczące sposobu załatwienia sprawy samowoli altanowo – ogródkowej przy ul. [REDAKTOWANE] Dyrektor ZKK udzielił odpowiedzi w dniu 28.11.2012 r. W tym wypadku także został zachowany ustawowy termin do załatwienia sprawy – 1 miesiąc. Podsumowując, bezspornym jest, iż w zaistniałym sporze Dyrektor ZKK nie wykazał się bezzachowalnością. Skarga wniesiona przez Skarżącą jest więc bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

7) skargi pani [REDAKTOWANE] na Dyrektora Liceum Ogólnokształcącego [REDAKTOWANE] – **druk nr 1141/13**. Pismem z dnia 25 marca 2013 r. Pani [REDAKTOWANE] (dalej: „Skarżąca”) złożyła skargę na Dyrektora Liceum Ogólnokształcącego [REDAKTOWANE] (dalej: „Dyrektor”) we Wrocławiu z powodu nieprzestrzegania prawa w podlegającej w rzeczowej placówce oświatowej. Skarżąca pracowała jako nauczyciel fizyki w Liceum Ogólnokształcącym [REDAKTOWANE] we Wrocławiu do dnia 31 sierpnia 2011 r. Następnie została zwolniona. W wyniku wniesionego powództwa Sąd przywrócił Skarżącą do pracy na poprzednich warunkach. Od 20 grudnia 2012 r. Skarżąca ponownie rozpoczęła pracę w Liceum Ogólnokształcącym [REDAKTOWANE] we Wrocławiu, jednak jak podkreśla ona w swoim piśmie warunki świadczenia pracy uległy zmianie. Skarżąca podnosi, iż nie otrzymała stałego planu zajęć, a większość prowadzonych przez nią zajęć to były zastępstwa za nieobecnych nauczycieli, a ponadto wskutek niesprawiedliwego przydziału prowadzonych zajęć nie zawsze miała możliwość by wypracować minimalny wymiar 18 h w tygodniu. Zdaniem Skarżącej Dyrektor naruszył zasadę równego traktowania pracowników poprzez nierównomierny podział godzin lekcyjnych pomiędzy nauczycieli fizyki, zatajając 1 pełny etat nauczyciela fizyki w wymiarze 19 godzin. Etat ten zamiast zostać przydzielony Skarżącej, został rozdzielony pomiędzy innych nauczycieli. Powyższe skutkowało faktem, iż podczas gdy Skarżąca wielokrotnie nie miała możliwości wypracowania 18 h tygodniowo, inni nauczyciele fizyki otrzymywali nadgodziny. Wobec powyższego, Skarżąca złożyła sprzeciw do Dyrektora Szkoły, zarzucając, że stosowane są wobec niej praktyki dyskryminacyjne w zatrudnieniu. Jako jedyna nie posiada bowiem ustalonego tygodniowego planu zajęć. Co więcej, podczas ustalania zastępstw doraźnych często nie brano pod uwagę Skarżącej i nie przydzielano jej godzin lekcyjnych, podczas gdy uczniowie mieli czas wolny, przychodzili na późniejszą lekcję, bądź godziny te przyznawano innym nauczycielom w ramach nadgodzin. Skarżąca zarzuca Wicedyrektorkom szkoły rozdzielanie nadgodzin „pomiędzy siebie”. Ponadto, dyskryminacja Skarżącej objawia się w jej mniemaniu faktem, iż jako jedyna spośród nauczycieli ma ona obowiązek potwierdzania swojej obecności w specjalnie dla niej założonym zeszycie obecności z sekretariacie szkoły. Zdaniem Skarżącej prowadzona przez Dyrektora polityka podziału godzin pomiędzy nauczycieli jest nieefektywna, gdyż Dyrektor wydatkuje dodatkowe środki na opłacenie nadgodzin, podczas gdy Skarżąca pozostaje w gotowości do świadczenia pracy. W kolejnym zarzucie Skarżąca zwraca uwagę na fakt, iż Sąd przywrócił ją do pracy na poprzednich warunkach, natomiast Dyrektor szkoły zatrudniając ją ponownie warunki te zmienił. Skarżąca próbowała rzeczoną sprawę załatwić polubownie, jednak Dyrektor szkoły odmówił. Odpowiedzi na skargę udzielił Dyrektor Liceum Ogólnokształcącego [REDAKTOWANE] we Wrocławiu pismem z dnia 10 kwietnia 2013 r. w którym całkowicie zaprzecza jakoby dopuszczono się nierównego traktowania i dyskryminowania Skarżącej. W obliczu redukcji oddziałów szkolnych w roku szkolnym 2011/2012 pozostało 45,22 godzin lekcyjnych fizyki, co pozwalało na zatrudnienie 2 nauczycieli pełnym wymiarze godzin oraz Wicedyrektora w niepełnym wymiarze. Wskutek skarg rodziców, uczniów, nauczycieli i innych pracowników szkoły, a także ukaraniem dyscyplinarnym przez Kuratorium Oświaty Skarżącej, Dyrektor podjął decyzje o wypowiedzeniu jej umowy o pracę. Sąd Pracy orzekł jednak, iż wypowiedzenie to było dokonane z naruszeniem przepisów prawa i nakazał przywró-

cić Skarżącą do pracy na poprzednich warunkach. Ze względu na fakt, iż Skarżąca została przywrócona do pracy w trakcie roku szkolnego, nie było możliwości na przywrócenie jej pełnego etatu. Wszakże ilość godzin została zmniejszona i rozdzielona na początku roku szkolnego pomiędzy aktualnie pracujących nauczycieli. Zgodnie z zasadami współpracy ustalonymi na spotkaniu ze Skarżącą, miała ona realizować swoje 18 godzinne pensum w ramach zastępstw doraźnych oraz nauczania indywidualnego. Zdaniem Dyrektora, zarzut dotyczący zatajenia etatu z fizyki jest całkowicie nietrafiony, gdyż nie znajduje potwierdzenia w elektronicznym arkuszu organizacyjnym, prowadzonym przez szkołę. Dyrektorka próbowała tę sprawę wyjaśnić polubownie, jednak Skarżąca nie zgłosiła się w tej sprawie. W odpowiedzi na kolejny zarzut dotyczący konieczności potwierdzania przez Skarżącą obecności w pracy specjalnym zeszytce, Dyrektor podnosi, iż nie jest to praktyka mająca na celu dyskryminację. Jest to jedyna możliwość na potwierdzenia stażności w pracy przez nauczyciela, który nie ma stałych przydziałów czynności. Przydzielanie zastępstw doraźnych także innym nauczycielom oprócz Skarżącej ma swe uzasadnienie praktyczne. Po pierwsze, niejednokrotnie Skarżąca miała już przydzielone inne zastępstwa w tym czasie. Po drugie, przy przydziale zastępstw priorytetem jest możliwość poprowadzenia zajęć przez nauczyciela tego samego przedmiotu, co jest szczególnie ważne, by zrealizować materiał wymagany do egzaminu maturalnego. Po trzecie, co do zasady, nie planuje się zastępstw na pierwszych i ostatnich zajęciach, poza przypadkami długiej nieobecności nauczyciela danego przedmiotu. Najistotniejsze przy wyborze nauczycieli prowadzących zastępstwa doraźne jest możliwość zapewnienia ciągłości procesu dydaktycznego oraz pełnej realizacji podstawy programowej. Co się tyczy rzekomej nieprawidłowości wydatkowania środków pieniężnych, Dyrektor podnosi, iż kwestie te znajdują się pod stałą kontrolą WED, które nie zgłaszało żadnych zastrzeżeń. Kolejny zarzut, dotyczący przyznawania „sobie nawzajem” nadgodzin przez Wicedyrektorki jest niezrozumiały. Wicedyrektorki te faktycznie mają przydzielone nadgodziny, w ramach których przygotowują uczniów do konkursów ogólnopolskich, realizują projekty, wyjeżdżają z uczniami na konkursy, konferencje. W tym przypadku nadgodziny były więc przyznawane w szczególnym celu, konkretnym nauczycielom. Wbrew zarzutom skarżącej Dyrektor zwrócił uwagę na fakt, iż Skarżąca jest osobą konfliktową, a jej postawa wobec Dyrektora oraz innych nauczycieli znacznie utrudnia wzajemną współpracę. Ponadto do Kuratorium Oświaty wpływały skargi rodziców oraz uczniów na sposób prowadzenia zajęć oraz niewychowawczą postawę Skarżącej, przejawiającą się w zastraszaniu oraz złym traktowaniu uczniów. Wskutek powyższego Skarżąca została ukarana przez Kuratorium Oświaty karą nagany. Konflikty z uczniami skutkowały wnioskami do dyrekcji szkoły o zmianę nauczyciela fizyki. Ponadto Skarżąca była w konflikcie z pracownikami szkoły, którzy pisemnie informowali dyrekcję o naruszaniu przez Skarżącą ich dóbr osobistych (pismo [redacted] etc.). Pedagog Szkolna skierowała ponadto do dyrekcji notatkę służbową o nieprawidłowym prowadzeniu zajęć w ramach systemu indywidualnego nauczania uczniów oraz notorycznym zmienianiu terminów takich zajęć poprzez wysyłanie do uczniów wiadomości „sms”. Zarzut nierównego traktowania przejawiający się zdaniem Skarżącej w nieprzyznaniu jej stałych godzin pracy oraz obowiązku potwierdzania swej obecności w pracy poprzez podpisywanie się w sekretariacie szkoły w specjalnie przeznaczonym do tego dzienniku jest nietrafiony. Należy zauważyć, iż Skarżąca została przywrócona do pracy podczas trwającego już roku szkolnego, pod koniec semestru zimowego. Dyrektor szkoły nie był uprawniony do zmniejszenia etatu innym nauczycielom celem stworzenia pełnego etatu dla Skarżącej. Ponadto z wyliczeń przedstawionych przez Dyrektora Szkoły wynika, iż brak było rzekomego, dodatkowego etatu, który można by było przydzielić skarżącej. W obliczu konieczności przydzielenia jej zajęć, Dyrektor Szkoły podjął słuszną decyzję o przydzieleniu zajęć z ramach zastępstw oraz indywidualnego nauczania. Mając powyższe na uwadze, należy stwierdzić, iż ponieważ potwierdzanie obecności w pracy przez Skarżącą, było znacznie utrudnione, każdego dnia miała ona zajęcia w innej klasie lub u innego ucznia, stworzenie do tego celu specjalnej listy obecności zdaje się być w pełni uzasadnione. Nie stanowi to przejawu dyskryminacji ani nierównego traktowania, a jest jedynie czynnością techniczną. Sytuacja prawna pra-

owników może być różnicowana ze względu na określone odmienności wynikające z różnic w wykonywaniu pracy. Na tym polega tzw. dyferencjacja prawa pracy. Dyskryminacja polega zaś na obiektywnie gorszym traktowaniu jednego pracownika od innych, co w zaistniałej sytuacji nie miało miejsca. Odnosząc się do kolejnego zarzutu Skarżącej, dotyczącego nie przywrócenia jej poprzednich warunków pracy, należy w ślad za judykaturą wyrazić pogląd, iż przywrócenie do pracy [...] nauczyciela nie musi oznaczać przywrócenia "na poprzednich warunkach", ponieważ może ono dotyczyć innego stanowiska, jeśli nauczyciel ma do tego wymagane kwalifikacje. W takim przypadku "przywrócenie do pracy" będzie oznaczało ponowne ("czynne") zatrudnienie w szkole, ale na innym stanowisku (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 grudnia 2009 r., I PK 118/09). Mając na uwadze powyższe, należy przychylić się do stanowiska w sprawie skargi przedstawionego przez Dyrektora Szkoły w piśmie z dnia 10 kwietnia 2013 r. Podsumowując, na podstawie przedłożonych dokumentów, należy stwierdzić, iż skarga wniesiona przez Skarżącą jest bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie. Jeżeli jednak Skarżąca twierdzi, iż stosowana wobec niej polityka pracy narusza zasadę równego traktowania oraz jest przejawem dyskryminacji i ma na to inne, niezbite dowody, ma prawo do wystąpienia z powództwem do Sądu Pracy, żądając zaprzestania takich praktyk oraz odszkodowania. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 2, przeciw – 0, wstrzymało się – 2 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

8) skargi pana [REDAKTOWANO] na Prezydenta Wrocławia – druk nr 1140/13. Pismem z dnia 19 kwietnia 2013 r. pan [REDAKTOWANO] (dalej: „Skarżący”) złożył skargę na bezczynność Urzędu Miejskiego Wrocławia, działającego jako organ pomocniczy Prezydenta Wrocławia, przejawiającą się nieudzieleniem odpowiedzi na wniosek dotyczący funkcjonowania Inteligentnego Systemu Transportu we Wrocławiu na skrzyżowaniach ulic Borowska-Sucha i Borowska-Dyrekcyjna, złożony w trybie art. 241 k.p.a. w dniu 15 lutego 2013 r. przez system elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej. Skarżący wskazał, iż do dnia sporządzenia skargi, pomimo upływu miesięcznego terminu na załatwienie wniosku, wynikającego z art. 244 § 1 w zw. z art. 237 k.p.a. nie otrzymał od Urzędu Miejskiego Wrocławia żadnej odpowiedzi, ani informacji o której mowa w art. 245 k.p.a., pomimo wystosowania ponagień w tej sprawie. W odpowiedzi Urząd Miejski Wrocławia, pismem z dnia 7 maja 2013 r., wskazał, iż skarga jest zasadna. Odpowiedzi bowiem na wniosek Skarżącego udzielono pismem z dnia 6 maja 2013 r., tj. 48 dni po terminie. W ocenie Komisji w niniejszej sprawie doszło do załatwienia wniosku złożonego w trybie art. 241 k.p.a. z przekroczeniem ustawowego terminu na jego załatwienie, wskazanego w art. 237 k.p.a., mającego zastosowanie na podstawie art. 244 § 1 k.p.a. Ponadto w związku z brakiem poinformowania Skarżącego o braku możliwości załatwienia wniosku w terminie, doszło do naruszenia art. 245 k.p.a., zgodnie z którym w razie niemożności załatwienia wniosku w terminie określonym w art. 244 k.p.a. właściwy organ obowiązany jest w tym terminie zawiadomić wnioskodawcę o czynnościach podjętych w celu rozpatrzenia wniosku oraz o przewidywanym terminie załatwienia wniosku. W tym stanie rzeczy należy uznać skargę w przedmiotowej sprawie za zasadną. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o uwzględnienie przedmiotowej skargi;

9) wniosku pana [REDAKTOWANO] – druk nr 1144/13. W wyniku głosowania (za – 2, przeciw – 2, wstrzymało się – 0 radnych), Komisja nie zajęła stanowiska w przedmiotowej sprawie.

Ad. IV.

Następnie Komisja zapoznała się z treścią korespondencji:

- 1.** Odpowiedź Pana Wojciecha Kaczkowskiego, Dyrektora Wydziału Inżynierii Miejskiej dot. pisma Fundacji EBRA z dnia 12 marca 2013r. w sprawie programu opieki na zwierzętami bezdomnymi. Komisja przyjęła treść pisma do wiadomości.
- 2.** Odpowiedź Pana Konrada Gaja, Naczelnika Wydziału Eksploatacji i Utrzymania ZDIUM dot. pisma Rady Osiedla Huby z dnia 21 lutego 2013r. w sprawie poprawy bezpieczeństwa wokół żłobka nr 11 przy ul. Hubskiej 39. Komisja po zapoznaniu

się z treścią odpowiedzi, postanowiła przesłać w/w pismo zainteresowanemu tj. Przewodniczącemu Zarządu Osiedla Huby, Panu Maciejowi Borowskiemu.

3. Odpowiedź Pana Marka Czuryło, Dyrektora Wydziału Transportu dot. wniosku pani [REDAKTOWANO] w sprawie stosowania ulg na przejazdy komunikacją miejską na terenie Wrocławia dla osób przebywających na świadczeniach przedemerytalnych. Komisja postanowiła skierować pismo do Prezesa Zarządu MPK Sp. z o.o. z prośbą o wyrażenie opinii i powiadomienie Komisji o treści zajętego stanowiska.

4. Pismo Pana [REDAKTOWANO] z dnia 19 kwietnia 2013r. dot. podjęcia interwencji w związku z postępowaniem MPK sp. z o.o. we Wrocławiu.

5. Pismo Przewodniczącego Rady Miejskiej, Pana Jacka Ossowskiego z dnia 13.05.2013 – BRM.ZPP.0006.1.118.2013.ES, zawierające m.in. opinię RIO do sprawozdania rocznego z wykonania budżetu Miasta Wrocławia za rok 2012. Komisja przyjęła treść pisma do wiadomości.

6. Pismo Pana [REDAKTOWANO] przekazane Komisji 6 maja 2013r. Komisja postanowiła poinformować pana [REDAKTOWANO] że w pełni przychyliła się do odpowiedzi w tej sprawie, której udzielił Zainteresowanemu Przewodniczący Rady Miejskiej, Pan Jacek Ossowski.

Ad. V.

Komisja przeszła do zatwierdzenia protokołu nr 44/2013, który został przyjęty jednogłośnie.

Ad. VI.

W wolnych wnioskach radny Sebastian Lorenc zaapelował, aby na następnym posiedzeniu spotkać się z Dyrektorem Wydziału Środowiska i Rolnictwa w sprawie odstrzału dzików.

Następnie Przewodniczący Komisji zaproponował, aby kolejne posiedzenie odbyło się dnia 10 czerwca 2012r. (poniedziałek) o godz. 15.30, w sali nr 302.

Przewodniczący Komisji
Krzysztof Kilarski

Protokół sporządziła:
Elżbieta
Bocheńska - Zarzycka

